

Samenvatting van een podcast

Rene Peters: Jeugdzorg, hoe nu verder? Podcast#26

Gesprek met Abdellah Mehrasz, directeur en oprichter van Trias Pedagogica.

Beluister hier de podcast via [Spotify](#) of via [buzzsprout](#)

Abdellah Mehrasz:

“Als Amsterdamse jongere was ik best lastig. Natuurlijk hield mijn vader veel van mij. Hij voedde me met harde hand op. Dat ging best moeilijk. Dus stuurde hij me tijdelijk terug naar Marokko. Dat vond ik verschrikkelijk. Ik voelde me door mijn vader afgewezen. In Marokko merkte ik dat mannen zeker een rolmodel voor jongeren kunnen zijn. En hoe belangrijk zulke rolmodellen zijn. Deze mannen hebben mij geholpen. Misschien heeft de relatie tussen vaders en zonen daarom altijd beziggehouden.

Terug in Nederland ben ik min of meer toevallig pedagogiek gaan studeren. Ik was zo'n beetje de enige mannelijke student. Het viel me sowieso op dat pedagogiek vooral gericht was op de rol van moeders. En niet van vaders. Na mijn studie vond ik werk. In Utrecht zochten ze een mannelijke pedagoog van Marokkaanse afkomst die specifiek ingezet werd voor de rol van vaders bij de opvoeding. Dat paste me als een handschoen.

Later heb ik 'Trias Pedagogica' opgericht. Omdat ik zag dat ook het reguliere aanbod voor opvoedhulp vrijwel uitsluitend gericht is op moeders, wilde ik daar met mijn adviesbureau een einde aan maken. Want vaak zijn de problemen van jongeren deels te wijten aan een slechte relatie met vaders. En dat is zeker zo bij jongeren met een niet-Nederlandse achtergrond. In het land van herkomst wordt vaak met harde hand opgevoed. Dat past hier niet.

Maar vaak is dat wel de enige manier die mannen kennen. Er is hen nooit een ander voorbeeld gegeven. Vaders zijn vaak handelingsverlegen. Ze weten dat men in Nederland slaan niet accepteert, maar ze kennen geen alternatieven. Het is dus heel belangrijk hen te helpen om betere opvoeders te zijn. Het is niet eenvoudig om vaders te vinden om in gesprek te gaan over opvoeden.

Als je een bureau opent met een bord op de deur waarop staat “hier moet u zijn voor advies bij opvoedvragen”, zal je het niet druk krijgen. Daarom sluiten we vaak aan bij plekken waar mannen toch al komen. Bij kerken bijvoorbeeld, het buurthuis of de moskee. Om op een goede manier met vaders in gesprek te gaan is het heel belangrijk om aan te sluiten bij de goede intenties van deze mannen. Elke ouder wil het beste voor zijn of haar kind. Een vader die zijn kind slaat wil slecht gedrag corrigeren. De bejegening van een pedagoog is dan belangrijk. Iemand prijzen om wat hij probeert te doen en daarna tips geven over de manier waarop, werkt beter dan het opgeheven

www.triaspedagogica.nl

vingertje. Het is sowieso niet gemakkelijk om in gesprek te komen over individuele opvoedproblemen. Niemand hangt zijn vuile was graag buiten. En schaamte speelt altijd een rol.

Daarom organiseren we aantrekkelijke debatavonden met een positieve insteek. We spreken bijvoorbeeld over huiselijk geluk in plaats van huiselijk geweld. Dat voorkomt dat vaders zich aangesproken voelen als dader en dus wegblijven. Of we spreken over gevoelens en intimiteit. Dat schrikt veel minder af dan spreken over seksualiteit. Er is een groot verschil tussen migranten en autochtone mannen. Mannen met andere culturen leren beter in groepsverband. Mannen luisteren naar elkaar en geven tips. Een individuele aanpak zoals bij autochtone mensen de norm is werkt veel minder.

Sowieso zijn we in Nederland gewend de nadruk te leggen op wat fout gaat en wat de risico's zijn. Voor grote groepen mensen is het beter een positieve insteek te nemen en samen alternatieven voor gedrag te bespreken. Het is niet gemakkelijk om vaders aan te spreken in hun rol als mede opvoeder. Deels is dat cultureel bepaald. Deels willen moeders hun traditionele domein behouden. En ook de nadruk die de overheid in wet- en regelgeving legt op het moederschap werkt niet mee. Maar veranderen kan. Daarvoor is goede communicatie binnen het gezin nodig. Het is niet vanzelfsprekend dat partners echt diepe gesprekken voeren over opvoeding.

Wij bieden hulpmiddelen om het gesprek op gang te brengen, bijvoorbeeld met een kaartspel. Dan vragen partners elkaar hoe ze eigenlijk zelf zijn opgevoed. En welke doelen ze zelf hebben met de opvoeding van hun kind. Zulke gesprekken lossen veel problemen op voordat ze überhaupt ontstaan.

Mijn boodschap is helder:

De naam Trias Pedagogica staat voor de driehoek tussen thuis, school en omgeving. En het kind staat centraal.

Het begint bij het gezin, sluit aan bij de goede bedoelingen van iedere ouder. Leer samen beter opvoeden door het gesprek aan te gaan met de gemeenschap. En sluit aan bij de school.

Moeilijker is het niet.